צרות פון קינדער

א שפאנענדער ראמאן פון אידישען לעבען אין פוילען

פון מ. ווארשאווער

(פארזעצונג)

— אנטלויף! עס ברענט אדום דיר. „אנטלויף", ווייל עס וועט אוועקגעהן א שטיקעל צייט — וועסט דא זיצען אין־נע אליין, אזוי ווי איך זיץ איצט. „ווייל דער, וואס קושט דיך אצינד, מיינט נישט דיך. ער מיינט נאר אפצוזייסען די יונגע בלום און דערנאך צו צוטרעטען. מארגען וועט ער דא זיצען מיט א צווייטער. אין בערמארגען מיט א דרייטער און אזוי בסדר און דו וועסט זיין צוטראטען, אזוי ווי איך בין איצט.

אזוי האט אנקע געזאגט זאגען צו יענער ברעמדער פרוי, וואס האט זיך גע־לאזט אזוי האלזען און קושען אין נישט געזעהן, אז נאהענט נעבען איהר עפענט זיך אן אפגרונד.

די קעלנט איז וואס אמאל שטארקער געקראכען אין די ביינער ארין. אנקע האט זיך אפגעגעבען השבון, אז זי איז קראנק, אז עס ווארפט מיט איהר דאס פיי־בער, אבער אויפהויבען זיך און אוועק־געהן, האט זי נישט געקאנט און נישט געוואלט.

א שאר נאר — האט זי געטראכט — וואס עס איז נישט קיין קנאקעדיגער פראסט. דאמאלסט וואלט זי זיכער אנט־שלאפען געווארען און קיין שום זאך אין דער וועלט וואלט זי שוין נישט איינגע־וועקט.

דורך דער צייט, וואס אנקע איז אזוי געזעסען מיט ווייס־פארקוקטע אויגען אין דער באהויטענער שטאדט ארום — זע־נען פאר איהר פארביינגעגאנגען עטליכע מאנסלייט און, יעהענדיג זיצען א פרוי איינע אליין. האבען זיי געקוקט, אויסגע־דרעהט זיך, אבער אנקע האט קיינעם פאר זיך נישט געזעהן.

געזעען אפילו אויערכע, וואס האבען זיך נישט געפיירט אויסהיטעדיג, געפרוגט פארפיהרען א שמועס — ביז אנקע האט נישט געקאנט אויסהאלטען און איז אויעק־געגאנגען אויף דער צווייטער באנק.

— ארע זענען זיי אזוי ווי די חינט — האט זי מיט כעס און עקעל. געטראכט וועגען די מענער.

זי האט זיך אזוי איבערגעזעצט עט־ליכע מאל פון איין באנק אויף דער צווייי־טער — ביז מען האט זי ענדליך געראטזט צו רוה.

ס'חייסט נישט צו רוה — ווייל אומעטום זענען אויסגעוואכסען פרישע פארשוינען און יעדער האט געהאלטען פאר זיין חוב צו פארפיהרען א שמועס.

אנקע האט זיך איינגעשפארט. זיי מיינען ריידען ביי מארגען — וועט זי ניט אפטרעטען פון איהר פלאץ.

פארשטעהט זיך, אז אנקע האט קיין געם פון זיי גארנישט געענטפערט — אזוי אז יעדער איינער האט זיך אויפגעהויבען און אויסגעקוקט.

ס'איז געווארען וואס אמאל שפעד־טער, אין די אלעען האט מען שוין במעט ווי נישט געזעהן קיין מענשען. די איינ־צעלנע פארלאך זענען זיך צוקראכען און פלוצלונג האט אנקע דערזעהן, אז זי בלייבט איינע אליין, איינע אליין צווישען אזוי פיעל ליידיגע בייגק.

עס האט זי גענומען נאך מעהר שווי־דערען. אצינד האט שוין געשווירערט די שרעק. זי האט נאך אזעלכעס קיינמאל נישט איבערגערעכט. זי האט נאך אזע־כעס קיינמאל נישט געפיהלט.

— נאט מיינער, וואס טוט מען? וועט זי טאקע דא בלייבען א גאנצע נאכט?

אין אט, ווי זי האט אזוי מורא געהאט אין זיך, ווי זי האט אזוי מורא געהאט פאר דעם אונבאקאנטען און שווידערלי־כען, וואס די ליידיגע נאכט קאן איהר ברינגען — האט זיך פרוצלונג באוויזען א מענש, וואס האט זיך אויעקגעזעצט אויף דער איינגער באנק, וואו אנקע האט אזוי געציטערט.

זי איז געזעסען אויסגערעהט מיט'ן רוקען. זי האט יענעם נישט געזעהן, אבער זי האט געפיהלט, אז איינער האט זיך אויעקגעזעצט.

אין ווייסט איין גאט, וואס עס איז אויערכעס דאס מענשליכע הארץ און דאס מענשליכע געפיהל.

אנקע איז דאנקבאר געווען דעם מענש, וואס האט זיך אויעקגעזעצט אויף דער איינגער באנק. זי האט נישט גע־וואוסט, צי דאס איז א מאן, צי א פרוי — (זי איז געזעסען אויסגערעהט מיט'ן פנים אין דער לענג פאר די אלעען). נאר שוין דאס אליין, וואס נעבען איהר זיצט א לעבעדיג וועזען — האט זי באהרוהיגט אין דערווארמט.

איצט האט זי נישט קיין מורא גע־האט. נישט פאר דער נאכט, נישט פאר'ן פיבער, וואס האט מיט איהר געווארפען, אין נישט פאר די מאנסבייטשע בליקען, וואס האבען אזוי חוצפה'דיג אריינגעקוקט אין איהר פנים.

זי איז עפעס זיכער געווען, אז דאס מענשליכע וועזען, וואס זיצט אויף יענעם עק באנק — וועט זי באשיצען, אויב איהר וועט דראהען א סכנה.

דאס מענשליכע וועזען, וואס האט זי אזוי שווער אויעקגעזעצט — איז טאר־קע געווען פון מענערישע מין.

ער האט נישט גערעדט. ער האט געקוקט צייטרישט גלייך פאר זיך, אזוי ווי עס וואלט געבען איהם קיינער נישט גע־עסען. דערנאך האט ער אויסגערעהט דעם קאפ און א קוק געטאן אהין, וואו עס איז געזעסען אנקע. ער האט מעהר נישט געזעהן, ווי פלייצע, וואס האט איהם די דאזיגע פלייצע געקענט זאגען? גארנישט. ער האט אבער געפיהלט. אז די באנק ציטערט, ווארפט יענע דארט מיט א פוס? איז עס עפעס א לייכטע פרוי וואס וועט זי דא? וועמען וועט זי דא געפינען? — קאלט, הא? — האט ער זיך אפ־גערופען אין דער פרייצע אריין.

די פלייצע האט נישט געענטפערט.

דער פרעמדער האט אויסגעדרעהט דאס פנים צוריק און געגומען ריידען גלאט אזוי אין דער וועלט אריין.

— יא, איינזאמקייט איז אן אומגליק. אז מען זיצט אזוי איינע אליין צווישען א דייגער ביינאכט אין די אלעען — מוז מען קאן זיין איינזאמקייט אויספיהלען ביים אר־בייט. שלעכט איז אבער יענעם, וואס ארבייט נישט. לייכט זיין אין נישט קיין אויגען. אזוי איז עס. מען שפילט זיך, מען שפילט זיך, ביז מען פאלט אריין אין יאוש.

זיין קול איז געווען א שטילס און א וואורימס. מען האט געפיהלט, אז עס רעדט א גוטער מענש.

אנקע האט, נישט ווילענדיג, איהם געהערט. צו וועמען רעדט ער? — האט זי געטראכט — וועמען מיינט ער? נעמט ער זי אז פאר א לייכטע?

פאר שאנדע האט עס אנקע'ן אויש גענומען שטעכען אונטער דער ברוסט.

— אז מען איז יונג — האט יענער ווייטער גערעדט גלאט אזוי אין דער וועלט אריין — מיינט מען, אז דאס לעבען איז געגעבען געווארען אויף צו פארשווענדען עס. א, ניין, לעבען דארף מען חיטען, מען דארף ארומגעהן ביים לעבען, אזוי ווי מען געהט ארום ביי א ליעבער, טייערער פרוי. נאכמעהר, מען דארף ציטערען דאריבער, אזוי ווי א כאמע ציטערט איי־בער א קינד, נישט אויעקגעבען עס דעם ערשטען בעסטען. נישט ווארפענדיג זיך דערמיט, ווייל לעבען איז מתנה פון גאט און מיט גאט'ס מתנות טאר מען זיך ניט ווארפען.

— וואס רעדט ער? — האט אנקע'ן געקלאפט אין די שלייפען — וואס וויל ער דא? אט זיצט ער דארט און רעדט. עס קומט אויס, אז ער רעדט צו איהר. עס קומט אויס, אזוי ווי ער וואלט געוואוסט ווער זי איז און וואס עס איז מיט איהר פארגעקומען. אויעקגעזעצט זיך און נישט אנגעהויבען, אזוי ווי אלע: — פארוואס זיצט די פאניענקע אליין? האט די פא־ניענקע נישט קיין התן? און וואו וואוינט די פאניענקע?

ניין, נישט אנגעהויבען אזוי. נאר עפעס גאר אנדערש. אפשר איז עס א נייער אופן צו פארטשעפען פרויען?

— שעמען זיך דארף מען נישט — האט זי ווידער געהערט — מן הסתם האט דער גורל אזוי געוואלט. און אפשר האט מען נישט וואו צו שלאפען...

ער האט נישט געענדיגט דעם זאץ. אנקע האט זיך האסטיג געגעבען א דרעהאויס. אויך דער פרעמדער האט געגעבען א דרעה אויס דאס פנים אין איהר זייט.

פון דערווייטענס איז געשטאנען אן עלעקטרישער לאמפ און האט זיי ביידען באלויכטען.

און דערזעהן האט פאר זיך אנקע אן עלטערען מענש. מיט א גרויליכער באדד. דער מענש האט געטראגען א גרויסען שווארצען קאפעליוש. א שווארצע פעלע־רינע און האט גערויכערט א קליין לויך־פעלע.

ער. ווידער האט דערזעהן פאר זיך א פאר אויפגעריסענע שעהנע אויגען, א יונג פנים און א פאר אויסגעצערטעלטע ווייסע הענט.

ער האט אראפגענומען דעם הוט:

— אנטשולדיגט — מיין נאמען איז הענריק ווינקלער — איהר האט אפשר געהערט פון דאזיגען נאמען?

(גישרט פארגעזעצט)

„איך האב ליעב אסך פון דעם, מא"

Fry's

מומערס — עס איז ניטא קיין בעסערע שפייז אין דער וועלט פאר וואקסענדע קינדער, ווי פראי'ס קאקאו.

עס האט די עלעמענטען אויפצו־בויען יעדען טייל פון מענשליכען קערפער, און איז עקאנאמיש, ווייל עס גיט געזונט און ענער־גיע צו אזא קליינעם קאסט.

וואטשט ווי ביי אייערע קינדער ווערען ראזע בעקלאך, ווען איר גיט זיי טעגליך א קאפ פראי'ס, עס האלט זיי אויך פרי פון קאלדס און קראנקהייט.

שרייבט פאר א פריי רעסופי־ביכעל.

FRY'S PURE DUTCH COCOA

J. S. FRY & SONS (Canada, Limited, Montreal. 294

אין די פלעצער פון „השומר הצעיר"

(פארזעצונג פון פריידזיג 4)

קינדער. זיי האבען שוין פערציג באראקען, און איצטער בויט מען זיי אויף א גרויסע צווייי־שטאקיגע געביידע פון איינזיבעטאן וואו אהין עס וועט איבערגעטראגען ווערען דער „בית הילדים" (קינדער הויז) און גלייכצייטיג וועט די דאזיגע געביידע דינען אלס „פעסטונג", על ידי זה שהא הבוא...

די געביידעס זענען אויפגעשטעלט געווארען דורכ'ן קרן היסוד מיט דער באר־טיילונג פון „קרן העזרה". פאר דאס האט זיי דער קרן הקימת געגעבען דעם באדען, און איצטער שמועסט מען וועגען נאך א שטיק באדען וואס דער קרן חימת וועט אפקויפען פאר זיי ביי די אראבייע שכנים. אויסער דעם האט דער קרן הקימת זיי איינגעארדענט די גאנצע וואר־סער אינסטאלאציע, דעם ברונעם מיט דעם וואסער רעזערוואואר.

איך שטעל פעסט מיט ציפרידענ־הייט, דאס די שפייזונג אין משמר העמק איז אין בעסטען אופן גוט. מען עסט צו זאט, און די מאכלים זענען געווארטעט און נארהאפטיג. דאס גלייכען האבען זיי שוין א פון איינגעארדענטע ווירטשאפט. איך האב געזעהן א שטאל מיט איין און ציואנציג מילך־קוה, חוץ קעלבער, מיט פערצעהן פערד און מויל איזלען. פון א מייל מיילך פאברי־ציערן זיי דורך מאדערנע צענטריפוגעס בוטער מיט קעז. צום נייעם יאהר וועלען זיי האבען זעכציג קוה, אזוי דאס זיי ווערען האבען מילך מיט פוטער און קעז צום פארקויפען אין חיפה, זיי האבען מיט מאדערנע אינקובאטארען. הייי־יאהר האבען זיי פארפלאנצט די ערש־טע 25 דונאם ווייינגערטנער, און איבער א יאהר וועלען זיי פארפלאנצען נייע 25 דונאם. זיי האבען ווייין, גערשטען, מאנט־שינאם, וויצקא, קוקורוזע און אלערליי גרינ־ווארג. דאס גלייכען האבען זיי איינענע ביהנשטאקען. זיי האבען צוויי טראקטא־רען בעקומען פונ'ם קרן היסוד, מיט דרעש מאשינען און פאקומאשינען. מיט אין וואר זיי זיינען פיין איינגעארדענט. א חוץ דעם האבען זיי נאך א קוואל פון חכנסה. דאס איז די ארבייט וואס זיי האבען ביים הערצל־וואלד וואס דער קרן הקימת פלאנצט דארטען. אלע טרייע הענט פון דער פעלד ארבייט, ווערען באַ־שעפטיגט ביים פלאנצען דעם וואלד.

מיר האבען ארומשפאצירט אויפ'ן בארג וועלכען דער קרן הקימת פארוואנ־דעלט אין א פרעכטיגען וואלד. מען האט מיך געוויזען די סוויזענער יונגע בוים־לעך וואס ווערען אראבישע הענט האבען אריבערגעבראכט. און זענען שפעטער דורך א געשיקטער און ארגעלטיגער „הרכבה" צוריק לעבעדיג געזאדען. אין זיי פארשפרייטען ווידער צוריק ארום זיך א מחיה'דיגען אראמאט. ווען מיר זענען צוריקגעגאנגען פון וואלד איז שוין געווען פארנאכט. מיר האבען זיך פארליבען אויף א גרויסען סמאג פון געפרעסטע פעד שטרוי, און מיר האבען זיך אויפגעהויבען אויף מישמר־העמק און אויסגעגעבן. דורך'ן „חצר" פונ'ם קבוץ פארהרען פאר אונז פארביי די פארשפעטיגטע פונ'ם פעלד, אדער פון דער וואר־פארפלאנצונג. איך זעה אין דערקען אונ'ם רוב פון זיי געווע־זענע סטודענטן פון ווארשאווער אוני־ווערזיטעט און פאליטעכניקום. עס ווייסען דורך פארשמייעט די סטודענטקעס רות אין צפורה. זיי האבען חיינטן זייער ווייהע ביי דער קוך־ארבעט. עס קומט אן כך־עמי נאדאדן בעוואפענט מיט א ביקס און פאטראנעס. ער האט חיינטן זיין ווייהע אלס נאכט־וועכטער. אין די קליינע וואנ־ד ערשיעהנע און איכטיגע באראקס צינחען זיך אן פייערלעך. דער עוים טוט זיך אי־בער דן קליינדער נאך דער ארבייט. און מען אייליט זיך צום „צהרים האוכל", צו די פיין־סערוויטע טישען מיט'ן נאכט־עסען.

אלץ געהט צו מיט אן אינערליכער רוהיגקייט און צופרידענהייט. אויף יעדען שריט איז קענטיג אז דא האט מען א שעהנעס און א הייליגען אינהאלט פאר'ן העבען...

ווען איך בין צומארגענס אין דער פרוה אוועקגעפאהרען פון זיי, האב איך כסדר מהרהר געווען אין זייער ארט לע־בען. דאס בשטות מיט די צופרידענהייט וואס איך האב ביי זיי באמערקט דאס איז שנער איבערגעגעבען. איך האב גע־טראכט וועגען דעם ווי אזוי די דאזיגע אמת'דיגע יונגעלייט האבען עס אויפגעפאסט זייער פליכט צוריק צוקומען אין משמר־העמק אין דער סאמע בראנ־דיגסטער צייט פון די געשעהענישען. מייא, אז מען איז שוין אין דער סכנה — פארטיידיגט מען זיך. אבער א פופצעהן יונגעלייט מיט מיידלעך זאלען זיך וואגען ווידער אריינצואוואגען אין א ים פון צעהנדליגער מוזענס אויפגעגעמען אראב־בער פון ארום און ארום — דאס איז א גבורה וואס האט קוים אינה'ס גלייכען אין דער וועלט־געשיכטע.

נייעס ביי אונז אין שטאדט

פיעלע אידען באזוכען נאכט שולען

א גרויסע צאל אידישע שילער האב־בען זיך רעגיסטרירט אין די פארשידענע נאכט־שולען, וואו עס ווערט געלערנט ענגליש, באזונדערס האבען זיך רעגי־סטרירט א גרעסערע צאל אין די קלאסען, וועלכע ווערען געהאלטען אין דער העס־טער האי סקול, געגענאיבער דעם דזשע־נעראל האספיטאל, וואו איבער הונדערט שילער באזוכען שוין די קלאסען.

ווי מ. מארטין, דער פרינציפאל פון יענער שול לאזט אונז וויסען, איז נאך יעצט אויך ניט צו שפעט, און די אלע, וועלכע ווילען לערנען ענגליש, הענען עס נאך יעצט אויך טאן. קלאסען ווערען דארט אנגעפירט סיי עלעמענטארע און סיי העכערע, דעקלעמירונג דעם גאנצען פראָ־גראם פון א פאבריק סקול.

אז עס איז א שענער „וויק־ענד"

אין שוין ביי אונז אין שטעדטעל געווארען ווי א ניט־געשריבענער, געוועץ, אז עס איז א שענער „וויק־ענד" מוזען זיין א סך עקסידענטען מיט מענשליכע לעבענס, און אזוי ווי די לעצטע פאר טעג איז אויך געווען גאנץ שענער וועטער, איז דער היינטיגער „וויק־ענד" אויך ניט געווען קיין אויסנאם אין דער הינזיכט. אט איז א קליינער צעטעל:

א טראק פון דער סטאדיע פאר־טערזיש קא. האט זונטאג אוועגען געטויט אן עלטערען מענשען.

אנ'ם זעלבען אוועגען איז אויך גע־טויט געווארען א מאן פון א קינד סטריט קאר.

דער מאטארסייקער פאליסמאן דאד־י ספענסער, איז נאכאמענדיג זיך נאך א גע'נגנ'ענען אויטאמאביל ערנסט פאר־וואונדעט געווארען.

אויף בראדוויי עוועניו, זענען דיעבען מענשען פארוואונדעט געווארען, ווען דער אויטאמאביל, אין וועלכען זיי זענען געפאהרען, האט זיך אנגעשטויסען אין א סטריט־קאר.

ניט אלע מאל באצאלט זיך עס

אפילו א גנב דארף אויך האבען מיזל. ווייל אמאל מאכט מען א דזשאב וואס געלינגט אפילו. אבער וואס ברענגט נאר ניט איין.

א גרופע גנבים האבען זיך איינגע־ראכען אין פיער הייזער, און דאס וואס זיי האבען צוגענומען אין אלע פיער הייז־ער באטרעפט דעם סך הכול פון 65 סענט, עטליכע סיגארעטס, און א פאר פלעש־לאך ביער.

ווער זאגט עס, אז גנבים ליידען ניט פון דעם קריזיס.

טויט פון געז

ווי'אם ווייזיע, 51 יאר אלט, פון 256 וועלזלי סטריט, איז געפונען געווא־רען טויט לינגעריג אין בעט.

זיי אן אונטערזוכונג האט באוויזען אז עס געהומען פון א שלעכטער מעז־רער, דורך וועלכער די געז האט געהאר־טען אין איין רינען.

שיקען זייער קעניג א „לאווינג קאפ"

די הינע רומענישע קאלאניע אין אזוי פארלייענט אונ'ם רומענישען קעניג, אז זיי האבען צוזאמענגעקריגען 670 דא־לאר, און פאר דעם געלט געקויפט א „לאווינג קאפ" א מתנה פאר'ן קעניג.

פערטער יערליכער הדסה עקספאזישאן וועט זיין א גרויסע אונטערנעהמונג

די טאראנטאר הדסה מאכען שוין איצט גרויסע הכנות פאר דעם פערטען יערליכען הדסה־עקספאזישאן וועלכער וועט פארקומען דעם 12־טען און 13־טען פון קומענדען מאנאט, אין קאליסעאום.

דער שנעלסטער לייכטסטער וועג צו פארענדיגען גאליגע אנפאלען

זוען איר פארנאכלעסיגט די ערשטע סימפטאמען פון פארשטאפונג — שלעכ־טען אטעם, פארפאטשעטען צונג, ניט קענען זיך צוהערען, לייזען דאן דער נאנצער סיסטעם. פ'האט ניט קיין אפע־טיט, די פארדייאונג, ווערט פארענד־ואמט, איר האט קאפווייטאג, פיהלט ניט גוד און „ריגי".

עס איז לייכט צו פארבעסערען די אל־ציע פון די באועלם! נעמט היינט אוועגען א קעגרי קאסקארעט, זעט ווי שנעל — און אנגענעם — די באועלם וועלען אנ־הויבען צו ארבייטען. האט גאנצע וועגען ווייסט ווערט אויסגעגעטריבען פונ'ם סיס־טעם. עס ווערט צוויי איינגעשטעלט די טעטיגקייט פון די באועלם.

קאסקארעטס זענען געמאכט פון ריינע קאסקארא, א סובסטאנץ וועגען וועלכען די דאקטוירים שטימען איין, אז דאס פארשטארקט ווידערליך די באועל־מיסקולען, אלע דראג סטארס האבען קאסק־קארעטס, 10 סענט.

א באַרוהיגונג אינ'ם לעבען

די שרעק פאר אייערע קינדער'ס צוקונפט...

די שרעק פאר'ן טויט און איבערלאזענ־דיג דאס וויב און די געליעבטע אין נויט און ארעמקייט. איז עס ניט ווערט קיין 51 סענט צו פארטרייבען פון אייער געדאנק אזעלכע שרעקען פאר אימער?

„נאר 51 סענט. א טאג". זאגט איר? יא . . . און אויב איר זענט אונטער דעם 35 יאריגען עלטער, וועט עס אפילו זיין ווענינער 51 סענט. א טאג איז די ראטע וואס א מענש פון 35 יאר צאלט פאר א $10,000 גרייט וועסט מינימום קאסט פאליסי — די ביליגסטע פערמאנענטע לעבענס פארזיכערונג וואס איר קענט קויפען.

די גרייט וועסט

מינימום קאסט פאליסי

גיט אויך די מעגליכקייט צו האבען מער אינשו־רענס ווי עס איז מעגליך דורך וועלכען עס איז אנדערען לעבענס־פלאן.

פרעמיום־פרייזען פאר $1,000 אינשורענס

עלטער	פרעמיום	עלטער	פרעמיום
25	$13.80	40	$22.35
30	15.80	45	27.50
35	18.55	50	34.40

MAIL THIS COUPON

T. MILTON TAYLOR

Toronto, Ont.

Provincial Mgr.

Without obligation, please mail complete details of your Minimum Cost Policy.

Name.....

Address.....

GREAT-WEST LIFE ASSURANCE COMPANY

HEAD OFFICE — WINNIPEG

קענט איר קענעדע ???

ווייסט איר די גע־שיכטע פון די קאנאדער אידען?

באקענט זיך מיט אייער היים, און מיט דער געשיכטע פון די אידען אין אייער יעצטיגער היים, לייענענדיג פאלגענדע צוויי ביכער פון א. ריינווייז.

1. קאנאדע און איר געשיכטע (פרייז 75 סענט)

2. דער איד אין קאנאדע

2 בענדער געבונדען צוזאמען (פרייז $2.00)

צו באקומען אין אפיס פון „זשורנאל"

קאפ שמערצען?

— אין באקוועמליכקייט. די הילף אין מאמענטאל.

די מערסטע מענשען נוצען די וואונדער־באר־ע טאבלעטס פאר עפעס! אבער ווייסט איר אין ווייפיל וועגען זיי קענען אייך איינשפארען איבערינג ווייטאגען? פון אומבאקוועמליכקייט — אן געפאר — פון א פארנאכלע־סיגטע פארקילונג. פון ערנסטע קאנ־זעקווענצען פון א געשוואלענעם האלז. פון די באזונדערע שמערצען פאר פרויען. פון נוראלגישע און נוריטיס.

יעדע דראג סטאר האט די ריכטיגע אספירין טאבלעטס. אויף דעם באקס זאגט זיך אספירין. און אויף יעדער טאבלעט איז פאראן דער בייער קרייץ. די דאזיגע געמארקטע טאבלעטען שאד־דען ניט צום הארץ.

די פרוי וואס ווייסט עס, וועט ניט אריינזיין אן איר פאקעט־בוך! זי טראגט שטענדיג מיט מיט זיך א קעס־טעל אספירין.

אז דער קאפ הויכט אויך אן ווי צו טאן, פון די סטארס און די קראודס, נעמט דאס קליינע קעסטעלע. נעמט צוויי אדער דריי טאבלעטס. א שלונג וואסער, און זעצט פאר אייער שאפינג

BAYER ASPIRIN

TRADE-MARK REG.